

Obvodní prokuratura pro Prahu 1

Ovocný trh 14, P r a h a 1

59/219

1840

Praha, 30. května 1978.

Věc: Trestní oznámení pro únos

Dnes ráno, tj. 30. 5. 1978 asi ve 4.30 jsme byli s mým manželem Andrejem Stankovičem probuzeni zvonením, ke kterému se později přidalo bušení na dveře a kopání do nich a posléze i bušení na okno, ke kterému je přístup po zbytcích lešení ve dvoře. Zprvu jsme se tím nenechali vyrušovat a pokoušeli jsme se dál spát, protože jsme věděli, že dům je otevřen a že do něj občas po uzavírací hodině zabloudí různá počasná individua z okolních vináren (Narcis, Barberina aj.). Stává se potom, že tito nezvaní hosté hlučí po chodbách, tropí výtržnosti a obtěžují i nás, protože bydlíme hned v prvním patře jako jediná stálá nájemníci.

Kolem šesté hodiny ráno jsem vstala a chystala se odejít do práce. Právě jsem snídala, když se za dveřmi ozvaly výkřiky: "Policie, jsmenem zákona otevřete". Nebrala jsem tyto výkřiky samozřejmě vážně a pokládala jsem je za hloupý vtíp, protože jsem si nadevedle představit, že by se příslušníci Veřejné bezpečnosti ohlašovali jako "Policie", lezli po trubkách od lešení, bušili zvenčí do rostry od kamen WAG a podobně. Požádala jsem svého manžela, který je v pracovní neschopnosti, aby vstal, doprovodil mě přes dvůr při odchodu před dům a tak ochránil před eventuálními opilci. Manžel vstal a právě se byl v kuchynce, když se náhle s praskotem rozletěly zamčené dveře z chodby a do naší před síně se rázem nahrnuli tři uniformovaní příslušníci s jedním člověkem s hustými tmavými vlasy v občanském oděvu, kteří je vyrazili a přitom značně poškodili. Uniformovaní příslušníci nás začali jeden přes druhého obviňovat, že prý jsme neotevřeli, když nás dlouho vyzývali (o tom nic nevíme, lokální máme vzhledu a z chodby do ní není nic slyšet). Odmítli jsme proto jejich výčitky a naopak jsme je žádali o vysvětlení jejich nepřístojného a protizákonného jednání. Nevyvětlili nic, jen oznámili mému muži, že se má obléci - byl doved v pyžamu - a jet s nimi. Manžel se dotazoval po jejich legitimacích, příkazu k předvedení a důvodu tohoto předvedení. Neodpověděli ani na jeden z dotazů, nevykázali se ničím, pouze jeden z uniformovaných mužů řekl "to se dozvíte". Nato k můj muž oznámil, že je v pracovní neschopnosti a v žádném případě byt nehodlá - ani nemůže vzhledem k lékařským kontrolám - opustit a tedy se ani převlékat. Vyžádali si jeho průkaz pracovní neschopnosti, znovu ho opakovaně žádali, aby se oblékl, když v tom se vrátil muž v občanských šatech, který kamei na okamžik odběhl a prohlásil: "Bereme ho tak, jak je". Poté mého muže značně zhurta uchopili mezi sebe a vyvlekli ho na chodbu. Teprve tam můj manžel zjistil, že je bosý a křikl na ně, abych mu podala trepky. Když jsem tak učinila, jeden z uniformovaných mužů, který se zdržel pozadu, mi řekl, že dveře snadno spravím, že prý je to "jen vypadlá západka". Vyběhla jsem za nimi a viděla, jak mého muže (stále pouze v pyžamu a trepkách) zatahují do blutobílého policejního automobilu a bleskově s ním odjíždějí. Byla jsem tak ohromena, že jsem si nestačila všimnout jeho státní poznávací značky.

Po návratu do bytu jsem zjistila, že z všechnu svou snahu nemohu dveře nejen zamknout, ale ani přivřít. Odešla jsem tedy telefonovat na Obvodní správu SNB pro Prahu 1 v Bartolomějské ulici kde jsem incident ohlásila a žádala, aby příslušníci, kteří škodu zapříčinili, ji byli vysláni nějakým způsobem napravit. Jinak že se nemohu z bytu vzdát a odejít do práce. Na Obvodní správě však zřejmě o ničem nevěděli, několikrát mne přepočevali, až nakonec jistý pan Soukup (tel. 2121, linka 2628) mi sdělil, že věc přešetří, abych zavolala později. Pustila jsem se tedy do provizorního správy dvířek, což se mi asi po hodině velkého úsilí podařilo a pak jsem znovu volala. Pan Soukup mi řekl, že věc projednával se svými nadřízenými i s dalšími odděleními a že mi může pozitivně sdělit, že ať už byl u nás kdokoli, nebyli to "příslušníci jejich složky" tj. Obvodní správy SNB pro Prahu 1.

Po skončení pracovní doby jsem se tedy zastavila v Bartolomějské ulici na Správě SNB hl. města Prahy a tam se dotázala v Informacích, jestli se můj manžel nachází u nich; pokud tomu tak není, že budu nucena nechat ho hledat jako nezvěstného. Dosorčí, který měl službu (bylo kolem 15.30) mi řekl, že u nich můj manžel nebyl a není, poté telefonoval asi na tři až čtyři místa a oznámil mi, že je to divné, ale není skutečně ani na Správě pro Prahu 1 "ani jinde", ale prý se nemám znepokojet, protože "dostanu zprávu z prokuratury".

Tázala jsem se, proč tak soudí, když o mém muži nic neví, ale to odbyl pokrčením ramen. Mohu se tedy důvodně obávat, že při ranním incidentu sni nemusilo jít o skutečné příslušníky Bezpečnosti (viz označování se za "Policii", lezení po zbytcích lešení, vyrážení dvířek apod.), ale o nějakou gangsterskou tlupu, které policejní auto ukradla a opatřila si uniformy, aby mého muže mohla snadno unést. Pokud šlo o skutečné příslušníky, pak je podivné, že není zjistitelná jejich totožnost; v tom případě skutečně drasticky překračovali svou pravomoc.

Ze této situace, kdy se ve světě i u nás v poslední době množí teroristické akce i s ohledem na to, co se stalo nedávno Bohumilu Doležalovi a Ivanu Mědkovi (kteří byli po propuštění z úřadoven v Bartolomějské ulici odvedeni na opuštěná místa za Prahou, kde byli zbiti a ponecháni bez pomoci), si nejsem jista životem a zdravím svého manžela a apeluji na Vás, jako na nejvyšší instanci v trestních věcech v obvodě našeho bydliště (a zároveň posílám kopii tohoto dopisu Kanceláři prezidenta republiky, Generální prokuratuře ČSSR a ČTK), abyste celou věc náležitě přezkoumal, zjistil kde se můj manžel nachází, zajistil jeho propuštění a podnikl kroky k trestnímu stíhání únosců.

S pozdravem

Na vědomí:

Generální prokurátor ČSSR

Jan Fejč

Praha 4 - Pankrác, náměstí Hrdinů 1300

ČTK, Opletalova 5-7

Praha 1 - Nové Město

Kancelář prezidenta republiky

Praha 1 - Hrad

Olga Stankevičová

Melantrichova 6,

Praha 1 - Staré Město